

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 225/04-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. júla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. Ď., bytom P., zastúpeného advokátkou JUDr. D. R., P., vo veci porušenia čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 41 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. Nc 1185/99 a vo veci vykonania exekúcie vedenej pod sp. zn. 34 Er 602/02 v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 18 Co 330/01, 18 Co 331/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. Ď. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. novembra 2003 doručená sťažnosť Ing. V. Ď., P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, čl. 41 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) týkajúcej sa starostlivosti o jeho maloletú dcéru vedenej pod sp. zn. Nc 1185/99 a vo veci vykonania exekúcie vedenej pod sp. zn. 34 Er 602/02 v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 18 Co 330/01, 18 Co 331/01.

Sťažovateľ proti postupu okresného súdu namietal najmä, že:

- porušil čl. 48 ods. 1 ústavy tým, že v označenej veci rozhodol uznesením sp. zn. Nc 1185/99 zo 7. októbra 1999, ktorým predbežným opatrením zveril jeho maloletú dcéru do výchovy matky, uložil mu povinnosť prispievať na jej výživu a upravil jeho styk s ňou, a to neskúmaním miestnej príslušnosti podľa § 105 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) „... *nekonaním v predmete miestnej príslušnosti a nepreverením podmienok § 88 ods. 1 písmeno c, Občianskeho súdneho poriadku, Z. z. o miestnej príslušnosti...*“,

- toleroval pasivitu a neúčast' kolízneho opatrovníka, ktorý „... *sa nezúčastnil ani jediného konania pred súdom a nekonal ani v exekučnom konaní E 370/01 (o výkon rozhodnutia) napriek tomu, že aj tam bol ustanovený. Sťažovateľ to nakoniec riešil návrhom na vylúčenie kolízneho opatrovateľa zo všetkých konaní (...) Okresný súd Košice II sa s daným návrhom dodnes nevysporiadal, čo odporuje čl. 48 odstavec 2, Ústavy SR. Jeho tolerancia pasivity kolízneho opatrovateľa na konaniach odporuje článku 41, odstavec 1 a 4 Ústavy SR, ako aj článku 47, odstavec 2 Ústavy SR...*“,

- nekonal vo veci jeho „... *odvolania voči rozhodnutiu o prijatí znaleckého posudku...*“ a zapríčinil, že došlo k strate tohto dokumentu zo súdneho spisu v dôsledku čoho mu zabránil vyjadriť sa k nemu, čím porušil čl. 48 ods. 2 ústavy,

- vydal poverenia na výkon exekúcie vo veci sp. zn. 34 Er 602/02 napriek tomu, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, sa dosiaľ nestalo vykonateľným a zamietol návrh na odklad exekúcie, čím bol porušený čl. 19 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy,

Proti postupu krajského súdu sťažovateľ namietal, že:

- nekonal vo veci jeho „... *odvolania voči rozhodnutiu o prijatí znaleckého posudku...*“ v dôsledku čoho mu zabránil vyjadriť sa k nemu, čím porušil čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe výzvy ústavného súdu zo 16. decembra 2003 mu sťažovateľ 15. januára 2004 doručil splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní o sťažnosti udelené advokátke JUDr. D. R., P.

Keďže sťažnosť nespĺňala náležitosti vyžadované podľa § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzval ústavný súd listom 26. januára 2004 právnu zástupkyňu sťažovateľa na odstránenie jej nedostatkov. Jej pozornosť upriamil predovšetkým na nevyhnutnosť upraviť návrh na rozhodnutie vo veci samej (t. j. petit sťažnosti), pretože v predloženej podobe nezodpovedal čl. 127 ústavy ani citovaným ustanoveniam zákona o ústavnom súde. Upozornil ju tiež na možnosť odmietnutia sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí v prípade neodstránenia jej nedostatkov a nezosúladenia návrhu na rozhodnutie s citovanými normami ústavy a zákona o ústavnom súde.

Na predmetnú výzvu ústavného súdu neodpovedala právna zástupkyňa sťažovateľa, ale sťažnosť doplnil sám sťažovateľ, a to podaním doručeným ústavnému súdu 13. februára 2004. Podrobnejšie v ňom opísal svoje výhrady proti namietanému postupu okresného súdu, ako aj proti znaleckému dokazovaniu znalkyňou z odboru pedopsychológie (nariadenému uznesením okresného súdu zo 17. mája 2000). Podľa sťažovateľa znalkyňou vypracovaný znalecký posudok obsahuje veľa nepravdivých a zavádzajúcich údajov a nepresností. V súvislosti s uvedeným sťažovateľ opäť argumentoval tým, že mu v priebehu pojednávania nebolo umožnené vyjadriť sa k znaleckému posudku a jeho „odvolanie“, ktoré oproti nemu podal 5. októbra 2000, sa zo spisu stratilo.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Ústavný súd sťažnosť prijíma ako dôvodnú a opodstatnenú.

Ústavný súd SR ruší rozhodnutia Okresného súdu Košice II v konaní Nc 1185/99 a súvisiace v celom ich rozsahu.

Zdôvodnenie tejto časti návrhu:

Na základe rozhodnutia najvyššieho súdu SR Ndc 106/03 o miestnej príslušnosti rozhodovania vo veci starostlivosti o maloletú J. Ď. v súvislosti s § 26, odstavec 1 Zákona o rodine Z. z. je miestne príslušný Okresný súd Prešov a je neprípustné, aby v tej istej veci konali dva sudy. Za súčasného stavu je naďalej porušovaný Čl. 46, odstavec 1 Ústavy SR Z. z. nakoľko sťažovateľ nemôže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia na miestne príslušnom Okresnom súde Prešov. Na vydanie predbežného opatrenia vo veci starostlivosti o maloletú J. Ď. je v znení platných právnych predpisov miestne príslušný Okresný súd Prešov.

Súdne trovy konania Nc 1185/99 bude znášať Okresný súd Košice II.

Zdôvodnenie tejto časti návrhu:

Súdne trovy nemôže znášať poškodený účastník konania a za porušenie zákonnosti v konaní zodpovedá konajúci súd.

Na základe Čl. 46, odstavec 3 Ústavy SR. Z. z. a na základe § 50, odstavec 3, zákona o Ústavnom súde Z. z. ustanovuje odškodné vo výške 120.000.- Sk, slovom stodvadsaťtisíc korún slovenských za každý aj začatý rok uplatňovania rozhodnutia Okresného súdu Košice II v konaní Nc 1185/99 v prospech sťažovateľa.

Zdôvodnenie tejto časti návrhu:

Maloletá J. Ď. trpela epilepsiou a s otcom sa nemohla stykať práve vtedy, keď ho najviac potrebovala. Utrpel tým nielen jej prospech v škole, ale aj zdravotný stav, nakoľko doba liečenia sa z predpokladaných 3 rokov predĺžila na 4 a recidívu nemožno vylúčiť (vid' súdny spis v konaní Nc 1185/99, lekárske správy). Následky rozhodnutia v konaní Nc 1185/99 sú pre ňu zjavne celoživotné. Uvedené odškodné bude použité v prospech maloletej J. Ď. na nápravu škôd, ktoré jej svojim konaním porušovateľ napáchal na návrh jej vlastnej matky (vzdelanie a sociálne istoty v budúcnosti).

2.a V prípade prijatia návrhu Ústavným súdom SR v bode 1.

Ústavný súd sťažnosť v tomto bode zamietá, nakoľko zrušením rozhodnutia Okresného súdu Košice II v konaní Nc 1185/99 vo veci samej už rozhodol v prospech sťažovateľa.

Súdne trovy konania 34 Er 602/2002 bude znášať Okresný súd Košice II.

Okresný súd Košice II je povinný písomne sa ospravedlniť zamestnávateľovi a nadriadeným pracovníkom poškodeného – sťažovateľa za poškodenie dobrého mena ich zamestnanca. Na základe Čl. 46, odstavec 3 Ústavy SR. Z. z. a na základe § 50, odstavec 3, zákona o Ústavnom súde Z. z. ustanovuje poškodenému odškodné vo výške 10 násobku exekuvanej čiastky. Exekuvanú čiastku je mu povinný Okresný súd Košice II vrátiť.

2. b. V prípade zamietnutia návrhu v bode 1.

Ústavný súd sťažnosť prijíma ako dôvodnú a opodstatnenú.

Ústavný súd SR ruší rozhodnutia Okresného súdu Košice II v konaní 34 Er 602/2002 v celom ich rozsahu a exekuvané prostriedky budú sťažovateľovi vrátené v celom rozsahu.

Súdne trovy konania 34 Er 602/2002 bude znášať Okresný súd Košice II.

Zdôvodnenie tejto časti návrhu:

Súdne trovy nemôže znášať poškodený účastník konania a za porušenie zákonnosti v konaní, aj keby len tým, že vyšlo z konania, ktoré nebolo v súlade so zákonom, zodpovedá konajúci súd, ktorého povinnosťou pred vydaním rozhodnutia je overiť právne podmienky možnosti vydania rozhodnutia.

Okresný súd Košice II je povinný písomne sa ospravedlniť zamestnávateľovi a nadriadeným pracovníkom poškodeného – sťažovateľa za poškodenie dobrého mena ich zamestnanca. Na základe Čl. 46, odstavec 3 Ústavy SR. Z. z. a na základe § 50, odstavec 3, zákona o Ústavnom súde Z. z. ustanovuje poškodenému odškodné vo výške 10 násobku exekuvanej čiastky. Exekuvanú čiastku je mu povinný Okresný súd Košice II vrátiť.

Zdôvodnenie tejto časti návrhu:

Aj rozhodnutie Ústavného súdu má mať výchovný charakter a za spôsobenú škodu z titulu rozhodnutia je zodpovedný ten, kto rozhodnutie vydal.“

Napokon sťažovateľ s poukazom na § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhol, aby ústavný súd pozastavil vykonateľnosť v sťažnosti označených rozhodnutí okresného súdu.

Dňa 17. februára 2004 zaslal ústavný súd právnej zástupkyňi sťažovateľa opakovanú výzvu, ktorou ju upozornil na to, že podaním sťažovateľa z 12. februára 2004 neboli odstránené všetky nedostatky sťažnosti, najmä pokiaľ ide o neurčitosť návrhu na rozhodnutie vo veci samej. Zároveň poukázal na to, že sťažnosť, ako aj jej doplnenie, boli spísané samotným sťažovateľom, a preto ju požiadal, aby mu oznámila, či sa s ňou výslovne stotožňuje a či na nej v predloženom znení v celom rozsahu zotrváva.

Na uvedenú výzvu odpovedala právna zástupkyňa podaním doručeným ústavnému súdu 1. marca 2004 s tým, že so sťažnosťou svojho klienta z 12. novembra 2003, ako aj s jej doplnením z 12. februára 2004, súhlasí a trvá na nej.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Základným predpokladom na to, aby ústavný súd mohol prijať sťažnosť na ďalšie konanie, je to, že musí obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti v súlade s čl. 127 ústava § 49 a nasl. v spojení s § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosť sťažovateľa po jej doplnení podaním z 12. februára 2004 aj v spojení s predošlým neumožňuje senátu ústavného súdu preskúmať jej obsah so zreteľom na návrh na rozhodnutie vo veci samej.

Z toho návrhu predovšetkým vyplýva, že sťažovateľ sa domáha nekonkrétneho zrušovania všetkých rozhodnutí (aj súvisiacich) v konaní sp. zn. Nc 1185/99. Takýto návrh znemožňuje ústavnému súdu preskúmať predpoklady prípustnosti sťažnosti (právomoc ústavného súdu, dodržanie lehoty) podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a napokon aj otázku zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti. Súčasne taký návrh neumožňuje ústavnému súdu vymedziť rozsah, v ktorom je možné sťažnosť prijať (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Tieto procesné predpoklady sa skúmajú jednotlivo a konkrétne vo vzťahu ku každému napádanému rozhodnutiu a návrh na rozhodnutie vo veci samej pod bodom 1 na strane 6 podania z 12. februára 2004 to v celom rozsahu nerešpektuje.

Tieto závery v celom rozsahu platia aj pre návrh uvedený pod bodom 2. a a 2. b podania z 12. februára 2004, pretože v časti 2. b sa sťažovateľ rovnako nekonkrétne domáha zrušenia všetkých rozhodnutí okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Er 602/2002 a vrátenia vymožených prostriedkov.

Okrem toho sťažovateľ doplnil túto sťažnosť v časti návrhu na rozhodnutie vo veci samej o návrh na ospravedlnenie, ktorý zjavne nesúvisí s ochranou ústavnosti podľa čl. 124 v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy a čl. 142 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa advokátkou konštatuje, že sťažnosť má také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde, ktoré nedovoľujú vo veci ďalej postupovať, a preto sťažnosť odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júla 2004